

Det er klart, at man kan lave skyttegravskrige, som jeg har hørt at Enhedslistens ordfører har været optaget af, ideologiske skyttegravskrige – det forstår jeg godt ud fra det, Enhedslisten står for – men måske vi andre kunne komme lidt videre ad en vej uden stærk ideologi for på den måde at få styrket nogle svage afdelinger.

Anden næstformand (Henning Grove):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Karsten Nonbo.

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil gerne takke for en meget spændende debat.

Jeg skal jo ligesom den sidste taler, hr. Flemming Kofod-Svendsen, henvise til den tidligere by- og boligminister, fru Jytte Andersen, som bl.a. til Børsen lige her inden jul, den 21. december, udtalte, og jeg citerer:

»Situationen byder, at vi bliver nødt til at forsøge os i de eksisterende byområder, idet en blanding af ejerformerne alene i nybyggeriet kun vil have en marginal effekt.«

Og hun fortsætter:

»Første indsatsområde må derfor være at forsøge et salg af almene boliger til lejerne i områder, der er domineret af almene boliger.«

Videre siger fru Jytte Andersen:

»Formålet er at sælge disse udvalgte almene boliger primært som andelsboliger og muligvis også som ejerboliger for at tiltrække og fastholde ressourcestærke personer i området.«

Og så siger fru Jytte Andersen:

»Formålet er altså at blande kortene på en anden måde for derved at få en mere varieret sammensætning af ejerformerne.«

Sådan udtrykker ministeren det, og det synes jeg er ganske flot sagt, og jeg vil da også kvittere den nuværende by- og boligminister, fru Lotte Bundsgaard, for at følge pænt op på disse ord. By- og boligministeren siger, at hun er positiv over for blandet byggeri og blandede boformer, og by- og boligministeren siger også, at der er et behov for at gøre en indsats i de eksisterende boliger.

Og det er lige nøjagtigt det, vi meget gerne vil med det forslag her, for vi må erkende, at det er gået lidt stærkt med det sociale boligbyggeri på et tidspunkt.

Når jeg så citerer lidt fra Ejendomsselskabet Tors beretning om, hvad man gjorde, da man solgte, så er det ikke bare ejerformen, jeg vil cite-

re om, det er om livet i boligerne eller i de almene boligers område.

Man siger, at i de ejendomme, der er overtaget af beboerne, er der sket en gunstig udvikling i beboeraktiviteten og i beboernes engagement. Og det er igen den her med ejergenet. Undersøgelsen viser også, at i langt de fleste tilfælde er det uproblematisk, forholdet mellem ejerne og lejerne i de foreninger, og, siger man, der er ligesom kommet en gavnlig effekt for de socialt svage beboere, idet beboerforeningerne udøver en kærlig, kritisk kontrol. Det påtales, hvis der f.eks. smides affald i opgangen, man hilser i stigende grad på hinanden, og man bemærker, hvis der er personlige problemer. Kort sagt: Beboerne er kommet tættere ind på livet af hinanden, og det er sådan set den effekt, vi gerne vil have styrket, det er integrationen, kan man sige, i ens eget boligområde.

Jeg tror, det må være ganske klart for enhver, at i de boliger, hvor man har et forhold til stedet, er man mere engageret i netop det sted, hvor man bor. Det kan være sådan noget almindelig noget, f.eks. hvis man i stedet for en gårdmand til at gå og feje op og en gårdmand til at male og reparere osv. får nogle aktivitetsdage, som man jo er mere interesseret i at få som medejer af sin bolig, så tror jeg, at vi er nået rigtig langt.

Derfor ser jeg denne her debat ikke som værende spildt, men som værende en mulighed for, at vi er kommet tættere på hinanden.

By- og boligministeren opstillede nogle betingelser, vil jeg sige, som ikke er fjerne for mig at man kunne komme ind på i en forhandling, det med frivilligheden, at det ikke er tvang, og det er jo også derfor, at vi gået ned på 5.000, for hvis vi skal bøje os mod hinanden, så kræver det også, at vi som forslagsstillere bøjer os mod den siddende regering, og det er det, vi har gjort i det her forslag.

Og vi er også med på, at det skal være en samlet, helhedsorienteret løsning for boligområdet.

Så alt i alt ser vi ganske fortrøstningsfuldt på det, og hvis ministeren indbyder os til en form for forhandling, så ser vi gerne, at ministeren kan blive medforlagsstiller på et nyt forslag, hvor vi kan mødes på midten. Og jeg så sådan set gerne, efter at have hørt hr. Flemming Kofod-Svendsen, at han blev forhandlingsleder, for han forstod at knytte enderne sammen i sit indlæg.

Så alt i alt er vi fortrøstningsfulde.

Og jeg kan se, at tiden er gået.